

kun kom i Hænderne paa Folk, som vare istand til at betale Næringsbevis derfor, og som til lige vare istand til at svare en aarlig Afgift deraf. Dette var den væsentlige Betryggelse, som man trode ved Loven af 1870 at maatte søge, men den vilde jo ikke være tilstede ved den af Forespørgeren antydede Ordning.

Fischer: Det vil vistnok være i ærede Medlemmers Grindring, at, da Forslaget til den Lov, om hvilken der her handles, og hvorved det gjaldt om at ophæve Bevillingssystemet og at indføre en Ret til efter Løsning af Næringsbevis at handle med Brændevin, forelaa til Behandling her i forrige Samling, da viste der sig fra Manges Side en ikke ringe Bekymring for, at en saadan Lov skulde blive benyttet eller skulde kunne blive benyttet saaledes, at man istedetfor Brændevinshandel fik Brændvinsudskænkning, medens Alle derhos vare enige om, at der laa en særdeles stor Vægt paa at forhindre Brændvinsudskænkning paa Landet. Den Garanti i saa Henseende, som Forslaget til den omhandlede Lov søgte, og hvorpaa den tidlige Indenrigsminister — som det vil erindres — lagde særdeles stor Vægt — og jeg skal strax tilføje, at Udvalget her i Thinget tiltraadte denne hans Anskuelse — var den, at der samtidig med at man frigav Handelen med Brændevin paa Landet, blev draget Omsorg for, at de Brændvinshandeler, som kunde ventes etablerede, bleve større Handeler. Med dem kunde der nemlig føres en Kontrol, og naar den, der drev Handelen, havde en større Handel, saa laa der ogsaa deri nogen Sikkerhed mod de tænkelige Misbrug. Man greb derfor til den Udvei at fastsætte en større Betaling for Næringsbeviset til denne Handel og ligeledes en større aarlig Afgift af den. Henimod Slutningen af Sagens Behandling blev man imidlertid opmærksom paa, at alle den foreslaede Lovs Bestemmelser vilde kunde omgaaes ved Hjælp af Forbrugsforeninger, og det navnlig paa Grund af den Høieste retsdom, som af den ærede Forespørger nærmere er omtalt, hvorved en saadan Forening var bleven fritjendt for Straf for at være optraadt paa en vis Maade. I Anledning

heraf blev den Bestemmelse, som den ærede Forespørger nu ønsker fjernet, optagen i Forslaget til den nævnte Lov, og den blev optagen deri, tør jeg sige, efter moden Overveelse, skjøndt Forslaget til den først fremkom sent paa Forhandlingernes Trin. Man var nemlig som sagt bange for, at Forbrugsforeningerne ellers skulde kunne benyttes til at etablere Brændvinsudskænkning ved Hjælp af Kontrabøger, hvorved hele Lovens Hensigt med at søge Garantier vilde blive omgaaet. — Jeg har blot villet minde herom, medens jeg ikke tror, at der efter den høitærede Ministers Svar tvivrigt er Anledning til at komme nætere og nærmere ind paa Sagen.

Da ikke flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg under Mødet har modtaget en Skrivelse fra Krigsministeren, hvorved fremsendes til Omdeling blandt Landstingets Medlemmer Exemplarer af Forslag til Lov om midlertidig Forandring i Loven af 26de Mai 1868 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps, hvilket Lovforslag idag er blevet forelagt i det andet Thing. Exemplarene ere omdelte.

Næste Møde vil blive afholdt tovmorgen, Fredag, Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs §§ 95—97.

Mødet hævet Kl. 2 1/2.